

In alle stilte ben je heengegaan,
maar je blijft in ons verder leven.

In dankbaarheid gedenken wij

MARIA GEERTRUIDA REKERS

echtgenote van Gerardus Bernardus Kuipers

Ze werd geboren te Tilligte op 7 december 1905. Ze overleed plotseling en onverwacht in Zenderen op 2 januari 1997. Op 7 januari hebben we haar te ruste gelegd op het parochiële kerkhof van Zenderen, na de gezongen uitvaartdienst in haar parochiekerk, toegewijd aan Maria Onbevlekt Ontvangen te Zenderen.

Zij was een arbeidzame vrouw, die veel gelijkenis vertoonde met de goede vrouw uit het Bijbelboek van de Spreuken. Altijd was ze bezig. En ze werkte met plezier, dankbaar dat ze dat nog kon, zelfs na haar 91e verjaardag. Als duidelijk herkenbaar teken van die arbeidzaamheid lag na haar dood een half afgebreide sok in het mandje, naast een die klaar was. Die zouden woensdag kant en klaar mee naar de soos, waar ze trouw naar toeging en van waar haar perfect gebreide sokken hun weg vonden naar een goede bestemming.

De sok was nog niet af. Zo hebben wij ook het gevoel dat haar leven nog niet af was. Haar man en kinderen wisten dat ze oud was, de oudste van de parochie, maar ze was altijd zo gezond dat er wel eens over de dood werd nagedacht, maar niet als dicht bij.

Heel onverwacht gebeurde het, terwijl ze samen

aan tafel zaten en de krant lazen. Door een be-roerte werd ze getroffen, verloor het bewustzijn en is enkele uren later overleden.

Een mooie dood voor deze vriendelijke, hartelijke vrouw. Geen doodstrijd. Maar een vreselijke dood voor haar man, met wie ze bijna 60 jaar lang lief en leed heeft gedeeld. Het leed van haar plotse-linge dood

heeft hij niet met haar kunnen delen. De herin-nering aan al die goede huwelijksjaren kan het leed enigszins verzachten. In dat huwelijk, op 7 juli 1937 begonnen, werden ze zeven maal verblijd met de geboorte van een kind. Twee maal was er groot verdriet toen ze een kind, een dochter en later een zoon weer moesten afstaan. Maar de blijdschap van nieuw leven kwam terug, toen de kleinkinde-ren geboren werden.

De familieband was heel sterk, de 91e verjaardag van oma was een feest en op de eerste dag van het nieuwe jaar was het weer heel druk, toen iedereen de beste wensen bij haar bracht. Een dag later is ze gestorven en is er voor haar niet een nieuw jaar, maar een nieuw leven begonnen. We rekenen erop dat het een mooi leven is zonder pijn, smart en tranen. Moge zij voor eeuwig gelukkig zijn in het huis van haar Heer.

Voor uw medeleven met het zo plotselinge overlijden van mijn lieve vrouw, onze zorgzame moeder en oma, zeggen we U heel hartelijk dank.

G.B. Kuipers, kinderen en kleinkinderen